

Sygn. akt V GC 58/13 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lipca 2013 roku

Sąd Rejonowy w Ostrołęce V Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marianna Grzyb

Protokolant: Katarzyna Chaberek

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2013 roku w Ostrołęce

na rozprawie sprawy z powództwa

(...) Spółki z o.o. w R.

przeciwko

(...) S.A. w P.

o zapłatę 7. 046,91 zł

orzeka:

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. w P. na rzecz powoda (...) Spółki z o.o. w R. kwotę 7. 046,91 zł (siedem tysięcy czterdzieści sześć złotych dziewięćdziesiąt jeden groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 22.05.2011 roku do dnia zapłaty;
2. tytułem zwrotu kosztów procesu zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.467,00 zł, w tym kwotę 1.200,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

SSR Marianna Grzyb

UZASADNIENIE

Powódka (...) Sp. z o.o. w R. w pozwie skierowanym przeciwko (...) S.A. w P. wniosła o zasądzenie od pozwanej na jej rzecz kwoty 7.046,91 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 22.05.2011 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu żądania pozwu powódka podała, że sprzedała pozwanej towar – podest ryflowany w ilości 5.520 sztuk, za który wystawiła fakturę VAT nr (...) na kwotę 32.046,91 zł. Pozwana w dniu 19.07.2011 r. dokonała przelewu kwoty 25.000 zł na rachunek bankowy powódki, zaś odmówiła zapłaty pozostałej kwoty 7.046,91 zł powołując się na reklamację piaskownic przez swojego kontrahenta.

W dniu 4.01.2013 r. Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W ustawowym terminie pozwana wniosła sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty, a w nim o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwana przyznała, że złożyła powódce zamówienie na podesty ryflowane, ale wskazała, że wcześniej złożyła zamówienie na piaskownice, które zostały zareklamowane przez odbiorcę – spółkę (...) z Francji i firma ta odmówiła zapłaty za cały przesłany jej towar.

Pozwana podała, że strony prowadziły rozmowy w kwietniu i maju 2011 r. i ustaliły, że pozwana nie będzie domagać się odszkodowania za szkodę, zaś powódka potwierdziła gotowość do pokrycia 20 % poniesionych przez pozwaną strat związanych z reklamacją spółki (...).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana w ramach prowadzonej działalności gospodarczej w dniu 28.04.2011 r. złożyła powódce zamówienie nr (...) na 5.520 sztuk podestu ryflowanego o wymiarach 50x50x3,5 cm za cenę 4,72 zł netto za sztukę.

(dowód: zamówienie nr (...) z dnia 28.04.2011 r. – k. 12)

W dniu 30.04.2011 r. powódka wysłała pozwanej specyfikację wysyłkową nr (...).

(dowód: w/w specyfikacja wysyłkowa – k. 13)

Po wykonaniu zamówienia powódka w dniu 30.04.2011 r. wystawiła pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 32.046,91 zł wskazując, że zapłata ma nastąpić przelewem w terminie 21 dni.

(dowód: faktura VAT nr (...) z dnia 30.04.2011 r. – k. 14)

W dniu 19.07.2011 r. pozwana przelała na rachunek bankowy powódki kwotę 25.000 zł tytułem zapłaty za fakturę (...).

(dowód: wyciąg z rachunku bankowego powódki z tej daty – k. 15)

Pozostałej kwoty tj. 7.046,91 zł z faktury nr (...) pozwana nie uregulowała, nie zgłaszała też żadnych uwag i zastrzeżeń do tej partii dostarczonego towaru.

(dowód: zeznania przesłuchanego w charakterze strony powodowej Prezesa Zarządu powódki W. G. – k. 77)

Wobec braku zapłaty powódka wielokrotnie wzywała pozwaną do dobrowolnego spełnienia świadczenia, czego pozwana nie uczyniła.

(dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 30.01.2012 r. – k. 16 wraz z potwierdzeniem nadania – k. 16 verte, wezwanie do zapłaty z dnia 09.02.2012 r. – k. 17 wraz z potwierdzeniem nadania – k. 17 verte)

Pozwana w piśmie z dnia 29.02.2012 r. odmówiła zapłaty kwoty 7.046,91 zł powołując się na złożoną reklamację przez odbiorcę dostarczonego towaru spółkę (...).

(dowód: pismo pozwanej z dnia 29.02.2012 r. – k. 18)

W odpowiedzi na powyższe pełnomocnik powoda w pismach z dnia 12.03.2012 r. i 11.07.2012 r. wezwał pozwaną do przedstawienia dokumentacji potwierdzającej reklamację. Powódka przedstawiła też w wymienionych pismach stanowisko co do bezzasadności twierdzeń i wezwała pozwaną do zapłaty.

(dowód: pismo z dnia 12.03.2012 r. – k. 19 wraz z dowodem nadania – k. 20, pismo z dnia 11.07.2012 r. – k. 21 – 21 verte wraz z potwierdzeniem nadania – k. 22)

Pomimo upływu terminów wskazanych w pismach powódki pozwana nie dokonała zapłaty, nie przedstawiła też żadnej dokumentacji potwierdzającej zgłoszenie reklamacji przez spółkę (...) lub potwierdzającej wstrzymanie płatności.

(okoliczność nie zakwestionowana)

Sąd zważył co następuje:

Roszczenie powódki jest uzasadnione w całości i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

W przedmiotowej sprawie powódka wywiązała się ze swoich obowiązków jako sprzedawca, zaś pozwana towar odebrała, ale nie zapłaciła umówionej ceny.

Roszczenie o zapłatę ceny staje się wymagalne z zasady z chwilą spełnienia świadczenia niepieniężnego, chyba że strony oznaczyły w umowie inny termin jej uiszczenia.

Stosownie do ogólnych reguł dowodowych (art. 6 k.c.), przy umowie sprzedaży sprzedawcę obciąża dowód wydania rzeczy, a nabywcę – dowód zapłacenia ceny. Dokumentem rozliczeniowym określającym cenę, jakiej sprzedawca ma prawo się domagać, jest faktura, a kupujący ma obowiązek zapłacić za towar dostarczony zgodnie z warunkami uprzednio zawartej między stronami umowy.

Zdaniem Sądu Rejonowego powódka wykazała, że ze swoich obowiązków jako sprzedawca wywiązała się, towar został bowiem pozwanej dostarczony i przez pozwaną odebrany i sprzedany. Pozwana nie zgłaszała żadnych uwag i zastrzeżeń, zarówno co do ilości, jak i jakości towaru objętego fakturą VAT nr (...).

Pozwana zgłaszała powódce, że jej kontrahent spółka (...) reklamowała sposób zapakowania i brak śrub, ale dotyczyło to innej wcześniejszej partii towaru - piaskownic, a ponadto pozwana nie wykazała, że to powódkę obciąża wniesiona reklamacja. Powódka dostarczyła pozwanej piaskownicę na paletach, zgodnie z zamówieniem. Pozwana nie wskazywała jakiego koloru taśmy należało użyć do pakowania towaru. Dalszym etapem i przygotowaniem do wysłania, w tym workami montażowymi ze śrubami zajmowała się pozwana.

Zdaniem Sądu Rejonowego pozwana nie wykazała, że przysługuje jej wierzytelność do potrącenia względem powódki. Powódka nie uznawała bowiem reklamacji podnosząc, że pozwana nie przedstawiła jej żadnych dowodów na okoliczność zasadności swoich twierdzeń i odpowiedzialności powódki.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Ów ciężar rozumieć należy z jednej strony jako obarczenie strony procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o słuszności swoich twierdzeń, a z drugiej konsekwencjami poniesienia realizacji tego obowiązku, lub jego nieskuteczności. Tą konsekwencją jest zazwyczaj niekorzystny dla strony wynik procesu (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 2007 r. – II CSK 293/07 oraz z dnia 4.01.2008 r. – I UK233/07).

W ocenie Sądu Rejonowego pozwana nie udowodniła swojej wierzytelności do potrącenia.

Dlatego też Sąd uznał, że doszło do zawarcia umowy sprzedaży, która ze swej istoty jest umową o charakterze odpłatnym. Konsensualny, odpłatny i wzajemny charakter umowy sprzedaży przesądza o tym, iż samo przyjęcie towaru za oferowaną na fakturze cenę stosownie do art. 488§1 k.c. rodzi natychmiastowy obowiązek zapłaty, o ile strony uprzednio nie zawierały umowy odmiennie regulującej warunki zapłaty

(vide: wyrok SA w Katowicach z dnia 17 stycznia 1992 r. I ACr 3/93).

W przedmiotowej sprawie termin zapłaty został wskazany na fakturze stanowiącej podstawę żądania pozwu i od tej daty pozwana pozostaje w zwłoce z zapłatą.

Dlatego też Sąd uznając, że powódka w całości udowodniła, że dostarczyła pozwanej towar, za który nie otrzymała zapłaty, zasądził na podstawie art. 535 k.c. objętą żądaniem pozwu kwotę.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481§1 i 2 k.c. od daty wskazanej przez powoda, zaś o kosztach na podstawie art. 98 k.p.c., który statuuje jedną z dwóch podstawowych zasad rozstrzygania o kosztach procesu, mianowicie zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, zgodnie z którą strona przegrywająca (merytorycznie albo formalnie i niezależnie od tego czy ponosi winę w prowadzeniu procesu) zobowiązana jest zwrócić swemu przeciwnikowi poniesione przez niego koszty procesu (por. m.in. uchwała składu siedmiu sędziów SN – zasada prawna z dnia 23.06.1951 r.- C 67/51, OSN(C) 1951,nr 3, poz. 63; orzeczenie SN z dnia 27.08.1962 r. – IICZ 103/62, OSNC 1963, nr 7-8, poz. 171; postanowienie SN z dnia 10.09.1963 r. I CZ97/63, OSNC 1964, nr 4, poz. 85).

Z powyższych przyczyn orzeczono jak w wyroku.

SSR Marianna Grzyb